

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bavariae Sanctae Volvmen ...

Rader, Matthäus

Monachii, M.DC.XXIV.

Conradvs Rex Henrici IV. F. III. N. Salici Pron. Dvx Boiorvm, Rex Italiae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79699)

CONRADVS REX

HENRICI IV. F. III. N. SALICI PRON. DVX
BOIORVM, REX ITALIAE.

VELFONE Azonis F. primo Boiorum ex ea familia Duce anno Christi **CIO. LXXI.** creato, septimo & septuagesimo Neuburgi ad Danubium capto, & principatu depulso, Conradus filius Henrici Imperatoris, Boiorum prouinciam suscepit (quemadmodum Baronius ex Lamberto narrat,) atque inde ad nonagesimum tertium, vel etiam ulterius tenuit, nam tertio & nonagesimo à patre defecit, & in Italiam profectus rex Longobardorum creatus est Mediolani: unde ego existimo non nisi vsque ad annum millesimum nonagesimum tertium Boiariam illi paruissse. Guelfonem Auentinus affirmat viginti totos annos extorrem à Boiaria fuisse. Pulsus autem est ab Henrico primum ex Italia reduce anno **CIO. LXXVII.** De Conrado verò affirmat Baronius his verbis: *Sed antequam ulterius progrediamur in memoriam reuocandum de Velfphone isto quod dictum est superius ex Lamberto, nimirum fuisse filium Azonis marchionis Ferrariensis, inhaesisse autem Henrico regi contra Saxones, inde contra Henricum ipsam Rudolpho, nono regi, cum primatus esset ducatu Bauaria, quo ab eodem rege, pulso Ottone, donatus fuerat, tradito illo Conrado filio suo, cuius causa ab eo deficiens Rudolphi partibus inhaesisset.* Inclita porro huius virtus fecit vt inter cælitè Boiorum ceteretur, ita piè, religiosè, sanctè vixit. Neque enim verum est semper, Ex malo coruo malum nasci ouum. Nemo nascitur sanctus, nemo impius, ab sua cuiusque voluntate, studijs, ingenio, moribus hæc pendent. Quid scelestius Amone Hebræorum rege, & sanctius eius filio Iosia? Quid improbus Achaze patre, quid religiosius nato Ezechia? quid ipso demum peius Saule, quid melius Ionatha ex eo nato.

De Conrado verò maiore natu filio tradunt scriptores illum à patre defecisse, q̃ inissus à patre (ò patrè, inò draconè & Cerbero deteriore! nollet Adelheidem nouercà inire. Iuuenis in què Iosippi & Hippolyti & Crispi virtus inigrarat, integerrim⁹, castissimus, abhorrens ab tam impio & nefario incestu. Regnū Longobardię volentib. Italis, Urbano pontifice & omnibus qui à patris eius immanibus flagitijs & secessione ab Ecclesia, abhorrebant, tenuit. Sigonium audiamus: Germanicis furentis Henrici tumultibus Italia demum ecclesię perfuncta, lucem aliquam aspicere quietis ac libertatis instituit. Hanc defecit

V 3

Conradi

C13. C1.

Baron. an 1081. n. 8.
De Marchione Azone
ex filio eius Guelfone
Lambertus an. 1073.
sed nihil de Conrado
qui non in tractatu.

Auent. lib. 6. in id
post prefat.
Nō. Sed dum abisset
rex armis recupera-
uit Boiariam, certè
illam tenuit etiā in-
uito Cæsare, postea vo-
lente.

4. Reg. c. 10.
2. Paral. c. 28.
4. Reg. c. 18.
2. Paral. c. 29.

De regno Ital. l. 9.
anno. 1093. & seq.
p. 233.

Conradi non tam pia quam necessaria ab Henrico patre adduxit, quem ipse tanquam maiorem natu filium regem Germanie destinarat. Eius defectionis causam Dodechinus atque Helimoldus, scriptores ijs temporibus proximi, & quidem natione Germani hanc prodiderunt. Henricus cum acerbum in Adeleidem coniungem odium concepisset, in carcerem conditam omni contumeliarum genere afficiendam ac prope lacerandam suscepit. Itaque ad cetera illata probra cum Nicolaitarum more multis eam stuprandam prostrauisset, idem Conrado etiam filio, ut faceret, imperauit. Addit inde flagitio contumeliam. Conradum scelere se tanto obstringere recusantem, ira odioque accensus, filium suum esse negauit. His de rebus Adeleus cum forte pauens e carcere euassisset, ad Mathildam in Italiam se recepit, ac supplex miserie subsidium implorauit. Mathildam benigne exceptam Urbano commendauit pontifici. Urbanus uerbu mulierem consolatus, atque ut in monasterium iniret, hortatus remisit domum. Atque eo etiam nomine Henricum e numero amouit piorum. Eadem ratione Conradus patre relicto ad Mathildem Urbanumque se contulit & noxa paterna solutus ex ipsius Urbani autoritate regnum aduersus patrem in Lombardia suscepit. Idque summa cum omnium gratia per nouem deinde annos administrauit, ac Rogerij Sicilia Ducis filiam sibi matrimonio iunxit. Ad animi uirtutes ingentes decora etiam corporis forma accesserat, quae ipsum impensius quoque populus commendauit. Ita uero aduersus patrem regnauit, ut tamen eum semper regem ac dominum suum uocitarit. Hac de re, ut Sigebertus scribit, Henricus sequenti anno animus anxius ex Italia cessit. Quo facto omnes subito amici eius ad Conradum & Pontificem transierunt, & castra ab Henrico capta receperunt, atque aduersus eum validis munitionibus & praesidijs confirmarunt. Et post alia: Conradus Italiae rex, cum praclare in omni officio se gessisset, neque a Mathildis unquam pontificisque consilijs discessisset, alienissimo Ecclesiae atque Italiae tempore, morbo consumptus, siue ut alij tradunt, ueneno extinctus est. Laudat ut uidisti, Sigonius Helimoldum, apud quem ego nihil de Conrado legi. Dodechinus illa refert. Praedicat huius laudes Vrspergensis cum annum c10. xcix. describit his uerbis, Anno Domini c10. xcix. Henricus Imperator natale Domini Colonia celebrauit. In Epiphania uero Aquis filium suum juniorem Henricum V. regem fecit: reprobato maiore suo Chunrado quem prius coronauit. Chunradus uero causam rebellionis suae, paucis tantum sibiue familiarissimis in regno detegens, assumpto quodam ex ordine ministerialium patris aequo Chunrado nomine forti admodum & prudenti viro, per quasdam Italiae partes & nomen & dignitatem regis annis fere nouem obtinuit: tantum indolis suae per orbem Romanum diffundens interim odorem, ut nemo religiosus, nemo sapiens in ipsa saltem rempublicam constituendam fore dubitaret. Erat enim vir per omnia Catholicus & Apostolicae sedis subiectissimus plus religioni quam fascibus vel armis deditus: fortitudine tamen & audacia satis & super

super instructus, lectioni quam lusus vacare malebat: miseri omnimodis sed
 precipue militibus inopia strictis, compassione & misericordia fructu proximus fie-
 bat: nemini contemptum, nemini vim, nemini praeiudicium intendens. omni per-
 sona omniue conditioni fuit affabilis, indeque non immerito & eo & hominibus
 semper extitit amabilis: calibatus pudore perpetualiter & seruare cum proposuif-
 set, coactus tamen a suis filiam Ruggeri Ducis Siciliae famorissimi pene nostrorum
 temporum viri duxit uxorem: cuius tam caste vsus est coniunctione, ut vix cre-
 deretur eam vnquam cognouisse. Legale illud praeceptum, Turpitudinem patris
 sui non reuelabis: itemque honor a patrem tuum: murmur quod per totum Ro-
 manum imperium patris sui mores laniabat, quodque ipsum sibi offense patris ac
 suae ab illo discessionis causa extitit, auribus proprijs nunquam patiebatur inferri:
 semper illum dominum suum & Caesarem vel Imperatorem cognominans: vni-
 uersos a palatio patris aduentantes sub appellatione conseruorum licet infimos so-
 ciali beneuolentia tractans. Praeter animi virtutes morumq; compositionem,
 corpore fuit apprime decorus ac statura procerus. Vbi & mortem eius an-
 no c10. ci. narrat: Conradus, inquit, rex adolescens l. x. anno postquam a
 patris palatio discesserat, Mathildis magnae illius & nobilissimae, & ut quidam di-
 cunt, religiosa femina, sicut sanguine ita & contubernio coniunctus, & in rebus
 per Italiam disponendis tam illius quam domini Apostolici, ceterarumque Deum
 timentium personarum consilio semper vsus, immaturo praeventus oecasu, plena
 fide & bona confessione a regno transitorio ad aeternum creditur regnum migras-
 se. Sunt etiam qui veneno eum dicant interisse. Testari solent qui aderant in
 brachio corporis exanimi crucis signaculum subito exortum se vidisse: ipsasque
 eius exequias quibusdam miraculis honorificatas fuisse.

lib. 7. c. 7. p. 143.

De eodem narrat haec Otho Frisingensis, Anno sequenti c10. ci.
 Conradus Henrici Imperatoris filius Christianissimus, cui pater Italiam commise-
 rat, nono ex quo a patre discesserat, anno, immatura morte praeventus, diem obiit
 ac in ciuitate Florentia Tusciae, honorifice sepultus est. Laudat eundem
 Bertoldus Constantiensis anno c10. xc1. 11. quod a patre secessio-
 nem fecerit, & se cum Guelfone Guelfonis f. coniunxerit. Nam
 Conradus, inquit, filius Henrici regis a patre dolo circumuenitur, & captiuus
 tur, sed Dei misericordia inde ereptus, a Mediolanensi Archiepiscopo & reliquis
 fidelibus S. Petri, in regem coronatur, annuente Welphone duce Italiae & Ma-
 thilda eius charissima coniuge. Sed & pater eiusdem ducis, Welpho dux Ba-
 uariae non multo post ad eundem nouiter coronatum regem, in Longobardiam ve-
 nit, eique cum filio suo fideliter adherere satagit. Rursum de eodem, anno
 c10. xc1v. Conradus rex, filius Henrici, domino Papa Urbano Cremonam ve-
 nienti obuiam progreditur, eique stratoris officium exhibuit 17. Idus April. De-
 inde fecit ei fidelitatem iuramento, de vita, de membris & de papatu Romano.
 Dominus autem Papa in filium S. Romanae Ecclesiae recepit illum eique consilium

Conradus Coronatus
Mediolani an. 1093.

Bertold. p. 360.

ad adiutorium ad obtinendum regnum & ad coronam imperij acquirendam coram populo firmissimè promissit, salva quidem iustitia illius Ecclesie & statuta Apostolicis maxime de inuestituris spiritualibus, officijs à laico non usurpandis. Et eodem anno duxit Conradus rex filiam regis Siciliae Rogerij. Conradus, inquit, rex cum regio apparatu in Tusciam Pisas perrexit, ibique sponsam suam filiam Rogerij ducis de Sicilia adhuc admodum paruulam, cum maudita pecunia sibi oblatam, recepit. Pessimè omnium tractat hunc Conradum Auentinus, hæreseos lue scdè inquinatus, tantum quòd ab impio patre ad pium orbis patrem pontificem descisset. Sed cogitandum improborum calumnias, laudes esse proborum.

